No. 2133 — Zaterdag 22 November 1924. — 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Venezuela-Petroleumland.

III.

Tweemaal per week vertrekt er een stoomboot, van weinig diepgang, voortbewogen door een groot schepрad aan den achtersteven, van Maracaibo naar Encontrados, waar men aansluiting vindt met de spoorlijn van La Fria in den staat Táchira. Dat is een reis van 90 mijl over het prachtige Meer van Maracaibo en 40 mijl langs de beboschte oevers van de rivier Catatumba.

Twintig mijl meer naar het Westen verder reizend langs dezelfde rivier in een kleiner vaartuig komt men aan de monding van de rivier Tara en nog 20 mijlen deze rivier stroomafwaarts en op korten afstand naar het Oosten komt men eindelijk aan de petroleumvelden van de Tara. Wanneer men dan nog 50 mijlen naar het Westen vaart langs de Catatumba en zijn nevenrivier de Oro en bijna op de grensscheiding van Colombia komt men aan de olievelden van de Ororivier.

Hier treft men natuurlijke wellen of bronnen van petroleum aan en deze dienden tot basis voor de boringen, die hier plaats vonden. Dat zijn de petroleumbronnen, waarvan reeds in het jaarverslag van 1903 van den Geologischen opsporingsdienst der Ver. Staten wordt melding gemaakt.

De *General Asphalt* en het *Carib Syndicate* waren de eerste explorateurs van deze streek en ontwikkelden hier een groote bedrijvigheid reeds vóór het jaar [illegible] de groep van de *Royal Dutch* zich aan het hoofd stelde van de *Colon Development Co*, eigenares van de concessie *Vargas*, die het geheele district *Colon* met het stroomgebied der groote rivieren *Catatumba* en *Escalante* of een oppervlakte van 4½ millioen acres omvat. De *Carib Syndicate*, waarvan de voornaamste belangen staan onder optie van de *Texas Cy*, is ook nu nog eigenares van 25% der aandeelen dier Mij. en de *General Asphalt* heeft een recht van ⅛ van 75% van de petroleum behoorend aan de *Royal Dutch*.

Het resultaat van de exploratie en exploitatie van deze streek is geweest 6 mislukte en 4 produceerende putten, waarvan 2 in de olievelden van de rivier de Oro, en 2 in die van de rivier de Tara, die beiden 1000 vaten olie per dag kunnen produceeren. Men is nog bezig 2 putten in de velden van de Tara te boren. Tot nu toe evenwel is er nog geen poging gedaan voor het transport van deze olie.

Ongeveer 140 mijlen min of meer Noord Oost van de olievelden van de Tara ligt Concepcion en La Paz, zoodat men in het geheel vier bekende olievelden heeft aan de Westzijde van het Meer van Maracaibo. Want de kleine productie van olie op geringe diepte (nu afgesloten) in het Noorden van de staat Perijá, kan men voor het oogenblik slechts beschouwen als een goede aanwijzing dat er in die streek petroleum aanwezig is in ontginbare hoeveelheid.

* * *

De streek tusschen de stad Maracaibo en het Zuidelijk gelegen Concepcion is een zandachtig terrein, vlak als een billarttafel, bedekt met laag struikgewas.

De afstand van 24 K.M. tusschen die twee plaatsen kan men gemakkelijk in twee uren met een Ford auto afleggen. Hier ontbreken alle oppervlakkige aanwijzingen, dat de bodem olie bevat. Desniettegenstaande is de olieput van La Concepcion een der weinige putten in Venezuela, die geologisch werd vastgesteld. De gegevens hiervoor werden verkregen door een serie van proefboringen van 50 M. diepte. De put *La Paz* [illegible] mijlen naar het Westen, werd aangeboord op de randen van een prachtige oliewel. [illegible] het district Maracaibo, waarop de *Venezuela Oil Concessions Ltd* concessie heeft, die het geheele district omvat. Bovendien is diezelfde Company eigenares van een concessie over het heele district Bolívar, op den Oostelijken oever van het Meer. Het olieveld *La Rosa* is in die streek gelegen.

De twee eerste boringen in het district Maracaibo hadden een buitengewoon succes. De put *La Paz* werd voltooid in het begin van 1923 op een diepte van 752 voet en is in staat om 2000 vaten olie per dag van 30° dichtheid te produceeren. Deze put werd afgesloten, zoolang het transport van de olie nog niet geregeld is. De tweede put P. 4 is men bezig te boren op 1 K.M. afstand van de proefput P. 3. Voor de boring van P. 5 heeft men de plaats reeds uitgekozen. Terstond na de voltooing van P. 3 begon men te boren op een structuur in Concepcion. Eind April had men een diepte van 1030 voet bereikt. Men had toen reeds door 7 lagen heen geboord, waarvan vier oliehoudend bleken te zijn. Die op de grootste diepte tusschen 940 en 1030 voet gaf 2000 vaten olie van 40° dichtheid in 8 uur tijds. Deze olielagen werden ingekist (afgesloten) en de diepere boring voortgezet tot 1450 voet op 1 September. Op dien datum begon men de boring op de tweede uitgezochte plaats ongeveer op 1 K.M. afstand Noord Oost van de eerste produceerende put.

De *Venezuela Oil Concessions Ltd.* heeft een uitgestrekt program van boringen in deze streek opgemaakt en men kan zich eenige voorstelling maken van de uitgebreidheid en het blijvende van deze werkzaamheid, als men nagaat, dat er een kapitaal van 270.000 dls is uitgegeven alleen om een pijpleiding aan te leggen van 4 duim diameter vanaf de rivier Palmar naar Concepcion en La Paz, om dat kampement van water te voorzien. Ook is men al begonnen om een pijpleiding aan te leggen van 6 duim voor het olietransport van La Paz naar Concepcion en een andere leiding van 4 duim van Concepcion naar *Punta de Piedras* vlak bij de stad Maracaibo, waar een uitgestrekte opslagplaats en verschepingsetablissement aan den oever van het Meer gebouwd wordt. De verscheping van deze olie kan niet [illegible] Januari a. s. verwacht worden.

De geologische formatie van de Hoya (dal, inzinking) van het Meer van Maracaibo heeft, naar men zegt, een golvende gedaante en strekt zich uit van de *Cordillera de los Andes* tot aan het Meer, dat als 't ware de holte van het bord vormt. De petroleumlaag van Concepcion en La Paz strekt zich naar het Noorden en Zuiden uit, waaruit men de gevolgtrekking mag maken, dat men van het district *Urdaneta*, zich ten Zuiden van Concepcion uitstrekkend, de beste verwachtingen mag koesteren. De concessies, die dit district omvatten, behooren aan de *Texas*, *Venezuelan Petroleum*, de *Golf*, de *Pantepec*, de *Standard Oil* (N. J.) en de *Company's Omnium*. De strook langs de kust (niet de kust zelf) behoort aan de *Gulf*, en de zône, die aan deze concessie grenst, die de bodem van het Meer omvat, behoort aan de *Lago Petroleum*.

De *Standard Oil* (N. J.) is begonnen te boren in een heel kleine beperkte concessie in de kuststrook in Palmarejo. Het resultaat van deze boring zal ook de strook van de kustzône van de *Lago* in het Oosten en een concessie, die daaraan grenst, van de *Texas Co* in het Westen beinvloeden.

Zoo eveneens, heeft ten Noorden van Concepcion de *Caribbean Petroleum* (*Royal Dutch*) pas een put voltooid, waaruit alleen gas opstijgt en is nu bezig een tweede put aan te boren bij Kilometer 24. En ook de *Standard Oil* en de *Texas Co.* hebben concessies daar vlak in de buurt.

Meer naar het Westen in hetzelfde district *Mara* en ten Noorden van het campement van *La Paz*, *is de Gulf* bezig een diepe proefput te boren in *Mene*, op één van de concessieterreinen van de *Maracaibo Oil Explotation*. Eenige concessies van de *Orinoco Co*, onder beheer van de *Pure Oil Co.*, zullen naar gelang het resultaat dezer boring uitvalt, daardoor in belangrijkheid winnen of verliezen.

Nog meer naar het Westen in de omstreken van Inciarte bevinden zich eenige van de beste bekende petroleum-wellen.

Ongeveer 10 jaar geleden verrichtte de *Caribbean Petroleum* hier een tiental proefboringen tot geringe diepte, die allen mislukten en zag toen van deze concessie af. De *Standard Oil* heeft deze concessie overgenomen en zal nu op dit terrein een groote diepboring laten uitvoeren.

* * *

De *United Fruit Company* is met het Gouvernement van Venezuela in onderhandeling om een concessie te verkrijgen om in deze streken bananenvelden aan te leggen. Dit heeft natuurlijk direct niets te maken met de petroleumindustrie. Doch indirect zal het van zelf een zeer weldadigen invloed uitoefenen, ingeval zij ook een verscheephaven zal mogen aanleggen op de Noordkust van het nauwe gedeelte van het Meer van Ma-

EEN INTERESSANTE VLIEGTOCHT.

Zooals we onze lezers reeds vroeger mededeelden, heeft de SCADTA (*Sociedad Colombiana—Alemana De Transportes Aereos*) het plan hier een een vliegstation op te richten. De hydroplanen dezer Mij. maken reeds geregeld vliegtochten in Colombia tusschen Barranquilla en Girardot en tusschengelegen plaatsen.

In dit verband wint het volgende verhaal van een tocht met een vliegmachine der *Scadta* dit jaar ondernomen nog te meer aan belangrijkheid:

La Croix, [illegible] van Parijs vertelt in haar nummer van 28 Augustus volgenderwijze van den vliegtocht door drie Fransche religieuzen, Zusters Dominicanessen volbracht in Colombia.

„M. Pelletier d'Oisy, is de bekende Fransche vliegenier die den tocht van Parijs naar Tokio (Japan) volbracht. In Frankrijk is die vliegenier zeer populair, hij is er algemeen onder den bijnaam van *Pivolo* bekend.

„Zoo de vliegtocht van *Pivolo* algemeen bekend is, dan is de reis die drie Fransche religieuzen onlangs met een vliegmachine in Colombia volbracht hebben, tot nu toe alleen in dat land bekend geworden.

Dat is erg jammer, want een afstand van 1300 K.M. waarvan 1000 K.M. in *één* trek zonder te dalen afgelegd door de lucht door drie Fransche vrouwen, die haar eenmaal gegeven woord, om op een bepaalden dag een onderhoud te hebben met den bisschop, niet wilden breken, mag zeker wel een echt Fransche heldendaad genoemd worden.

De geschiedenis werd mij verteld heel eenvoudig weg door een dezer heldinnen in 'n heel armoedige spreekkamer, waar de zon eenige lichtplekken wierp op het geboende linoleum van den vloer en op het blanke habijt der religieuse.

Waarom haar naam genoemd?

Deze religieuze is Algemeen Overste van een Congregatie, die ook een stichting in de Republiek Colombia in Centraal-Zuid-Amerika heeft.

Deze zuster heeft een zeer tenger uiterlijk, spreekt met een zachte doch besliste stem.

Zij had zich in Saint-Nazaire ingescheept, om de zusters van haar Congregatie, in Colombia werkzaam, een bezoek te brengen. Daar zij geen [illegible] machtig is.

Toen zij in Puerto-Colombia aan wal stapten, kwamen de autoriteiten haar begroeten, want deze bescheiden religieuze werd ontvangen als een vorstin.

De President der Republiek Colombia stelde zijn eigen salonwagen ter harer beschikking.

Telkens wanneer zij in een of ander stad aankwam om een convent harer zusters te bezoeken, kwam het hoofd der gemeente haar begroeten, en werdt de *Marseillaise* gespeeld.

Ziedaar, de oorzaak van groote verlegenheid voor een overste van een duizendtal religieuzen. Voorzeker, maar die zusters voeden op en onderrichten met echt Fransche liefde een groot aantal Colombianen en verplegen alle melaatschen van het land, die aan haar zorgen zijn toevertrouwd.

Zij wonen geheel alleen met hen in hunne dorpen, waarvan de lucht op 5 K.M. afstand al merkbaar is en 15 dezer zusters zijn reeds door de ziekte aangetast bij de verpleging der melaatschen, die zij met geheel haar hart beminnen en niet willen verlaten.

De Algemeene Overste stond er op alle huizen der Congregatie te bezoeken, doch het spoorwegnet is in Colombia, waar het klimaat zeer warm, en de arbeid buitengewoon zwaar is, zeer beperkt.

Zij moest 1500 K.M. per boot afleggen om van Puerto-Colombia de Magdalena-rivier op te varen naar Girardot. Daar werd zij door vermoeienis en uitputting ziek.

Toen ze weer hersteld was, kon zij niet meer vertrekken, omdat in dien tusschentijd de drooge tijd was ingetreden en de Magdalena-rivier niet meer bevaarbaar was.

Dat bezwaar bracht haar niet zoo erg in verlegenheid. Want men verzekerde haar, dat in Puerto-Berrio, wel genoeg water in de rivier zou zijn om de reis te kunnen voortzetten, en dat men naar Puerto Berrio een afstand van 285 K.M., zeer goed per vliegmachine kon gaan.

Zij nam dat voorstel aan en volbracht die reis. Doch toen zij in Puerto-Berrio was aangekomen, bleek ook daar de Magdalenarivier nog niet bevaarbaar, en geen enkel middel van vervoer aanwezig om verder te reizen, tenzij.... per vliegmachine. Maar deze keer zou men dan 1000 K.M. moet afleggen, waarvan een gedeelte der reis ging op een zeer groote hoogte over de uitloopers van het Andesgebergte....

Op een morgen ten 9 uur, terwijl ze in de kerk zat te bidden, hoort ze opeens het geronk van den motor van een vliegmachine. Zij gaat terstond naar het vliegveld, waar de vliegmachine zal neerdalen.

De vliegenaar daalt te Girardot neer.

— „Wat is uw plan, Mijnheer?"

— „Mijn plan is over 4 dagen weer hier in Girardot terug te keeren.

— „Ik heb tegen morgen een onderhoud afgesproken te Barranquilla, bij Porto-Colombia, met den bisschop. Wilt u mij met mijn beide gezellinnen daarheen brengen?"

— „Maar, Zuster, weet U wel, dat Barranquilla precies 997 K.M. vèr hier vandaan is?"

— „Ja, dat weet ik, maar heb ik U niet gezegd, dat ik op morgen een onderhoud met den bisschop heb afgesproken?"

De vliegenier aarzelde nog een oogenblik, toen zeide hij:

— „Welnu, het is goed. Het is nu 9.45 uur. Als U om 10 uur klaar zijt, kunnen we van avond nog in Barranquilla aankomen. O ja, nog iets, dat ik U vergat te zeggen. U weet, dat ik geheel alleen ben, zonder andere vliegenier bij me, zelfs geen mecanicus vergezelt me."

— „Goed, dank U, om 10 uur zullen we klaar zijn."

Om 9.55 uur steeg de hydroplane op, de drie in haar wit habijt gekleede vrouwen meevoerend, wier gelaat onder haar groote kap, zooals wel te begrijpen is, ietwat onder den indruk was.

Het was een zeer zware reis. 42° Celsius (109° Fahrenheit) bij het vertrek, hevige valwinden, en een zeer vinnige koude in de bergstreek boven de Andes.

Onderweg zag de vliegenier zijne medereizigsters aan, die erg van *zeeziekte* te lijden hadden en zeer terneergeslagen waren en stelde haar daarom voor in *El Banco* te dalen.

— „Maar wat zal er dan van het afgesproken onderhoud met den bisschop terecht komen? U hebt me toch beloofd, dat ik vóór den avond nog te Barranquilla zou aankomen. Neen, laten we de reis dóórzetten."

En men zette de reis voort.

Om 4.10 uur daalden we te Barranquilla, na een afstand van 997 KM. in precies 6 uur en 15 minuten volbracht te hebben.

Daar bij aankomst kreeg de bisschop een hoog idée van de wijze, waarop Fransche vrouwen weten te reizen om zaken af te handelen, doch de autoriteiten, die spoedig op de hoogte waren van de omstandigheden dier reis, waren één en al bewondering.

De Zusters werden officiëel ontvangen. Men stelde haar in de gelegenheid een bezoek te brengen aan de gevangenissen en tabak aan de troepen uit te deelen. Een generaal leidde de Algemeene Overste aan de hand.

— „Verbeeld U, zoo vertelde zij, „dat is wel onze gewoonte niet, en was ook volstrekt niet naar mijn zin, maar ik moest toch op dat oogenblik de Fransche vrouwen van haar beminnelijksten kant laten zien".

* * *

Een ander Fransch blad, *l'Echo de Notre Dame de la Garde*, die dit artikel eveneens had afgedrukt, voegde er nog de volgende bijzonderheden aan toe:

„Onze lezers zouden het ons kwalijk nemen, indien we niet iets meer aan dit keurige verslag zouden bijvoegen. Wij moeten hen toch minstens zeggen, dat die Algemeene Overste, die hier niet genoemd werd, de Zeer Eerw. Moeder Leon-Joseph is, Algemeen Overste van de Zusters der Presentatie van Tours, die met zooveel toewijding aan het hoofd staat van een 1000 tal zusters en een reeks van verschillende goede en nuttige en gelukkig ook bloeiende werken bestuurt.

Wij kunnen hier ook nog bijvoe-

racaibo, waar de booten van de *U. Fruit Cy* dan geregeld zullen aanleggen.

Ten Zuiden van de destricten Maracaibo en Urdaneta en ten Noorden van het district Colon, strekt zich het omvangrijke district Perijá uit, van af het Meer van Maracaibo tot aan de *Cordillera de los Andes* op de grens van Colombia. Reeds eenige jaren geleden deed de *Caribbean Petroleum* hier 6 kleine proefboringen en kreeg hier aanwijzing van de aanwezigheid van petroleum in den put *Petroleo* in het uiterste Noorden van dit district.

In deze sectie bij *Punta Iguana* op de oevers van het Meer, is nu de *Gulf Cy* bezig een put te boren.

Dit is de eenige plaats van alle petroleumvelden in Venezuela, waar met de diamant-kroonboor gewerkt wordt.

Ook zal de *Gulf* nog er 5 hulpputten bij boren in deze sectie, waar zij zelf uitgestrekte concessies bezit en ook eveneens op de concessies van de *Venezuelan Petroleum*, met wie zij een contract voor die boringen gesloten heeft.

In het Zuid-Westelijk deel van dit district op 70 mijl afstand van *Punta Iguana*, is de *Standard Oil* bezig een smalspoor aan te leggen van 17 KM. lengte van de rivier Santa Ana naar Esperanza, waar zij binnenkort zal gaan boren op de concessies van de *Maracaibo Oil Exploration Co*, met wie zij daarvoor een contract gesloten heeft.

De volgende Company's hebben concessies in het district Perijá, die allen groot belang hebben bij den goeden afloop van deze laatste boringen.

Deze Company's zijn de *Gulf*, de *Pantepec, Caribbean Petroleum, Texas, Venezolana de Petroleum, Maracaibo Oil Expl., Standard Oil, New England Oil, Beacon-Sun, Venezuelan Petroleum* en de *Lago Petroleum.*

Vreeselijke ramp te Barranquilla.

De couranten *El Diario del Comercio* en *La Nación* van Barranquilla brachten ons afgrijselijke bijzonderheden over een scheepsramp, die daar in den nacht van 2 of 3 November plaats vond.

Een groote motorboot *Cecilia*, eigendom van den Heer ADOLFO GIESEKEN, was 's avonds 6.30 uur van Ciénaga, opgepropt vol met passagiers, vertrokken naar Barranquilla. Het aantal is zeker veel te groot geweest voor den omvang der boot. Niemand kan met zekerheid zeggen hoeveel passagiers er aan boord waren. De opgaven varieeren van 130 tot 150 personen met inbegrip der bemanning.

Volgens verklaring van verschillende passagiers werden er passagebiljetten afgegeven tegen 2.50 dls. per persoon voor een plaats met bed. Doch men heeft ook gezien, dat het personeel plaatsbiljetten gaf tegen 40 en zelfs tegen. 20 centavos per hoofd. Ongeveer ten half 12 uur in den nacht brak er brand uit, toen het vaartuig zich in de nauwe doorvaart Caño Sucio bevond. Volgens getuigenis van een passagier was er in de machinekamer een lek in den motor geconstateerd en was er te voren reeds een klein brandje aldaar gebluscht. Plotseling vatte daar een hoop poetskatoen, dat geheel van gasoline doortrokken was, vlam. Een van het machine-personeel nam een groot blik, meenend dat het met water gevuld was, en wierp het op het vuur om het te blusschen. Het blik was evenwel met gasoline gevuld. Onmiddellijk verspreidde zich een zee van vlammen over alle verdiepingen van de boot, waar geen blusschen meer aan was. Een ontzettende paniek maakte zich van de talrijke passagiers mede, toen zij overal de vlammen zagen oprijzen. De meesten sprongen van het bovendek in het water en zwommen, voor zoover zij daartoe in staat waren, naar de oevers, geheel met mangrovebosschen begroeid. Hartverscheurend waren de kreten, die van uit de brandende boot en van de in het water ronddrijvende personen opstegen. Doch er was niemand om te helpen. Ook aan boord was absoluut niets aanwezig, zelfs geen plank of stuk hout, waaraan de passagiers zich konden vastgrijpen om zich boven het water drijvend te houden.

Eerst een uur later kwam een andere boot de *Iris* de kromming van dit punt van de *Larguero de Brito* omvaren en zag in de verte de vlammenzee. Onmiddelijk zette de kapitein full speed er heen, doch kon met de *Iris* onmogelijk langs zij komen. Daarom werden de booten uitgezet en overal in het water en van tusschen de wortels der mangelbosschen langs den oever de schipbreukelingen, in het geheel 92 en ook een paar lijken, opgepikt. Lang werd nog den omtrek afgezocht tot men geen enkel levend wezen meer opmerkte en werd toen met volle kracht de reis naar Barranquilla voortgezet, waar men tegen 6 uur in den morgen aankwam, en het bericht van de ramp een algemeene ontsteltenis te weeg bracht. Terstond is men toen nog met booten naar de plaats des onheils gestoomd en vond men verschillende lijken verward en vastgeklemd tusschen de wortels der mangroveboschjes langs den oever. Het is zeker dat minstens 36 personen bij de ramp zijn omgekomen. Sommigen der geredden beweren den kapitein der boot *Cecilia* het laatst gezien met een revolver in de hand en kort daarop een schot gehoord te hebben. Waarschijnlijk heeft hij zich van kant gemaakt.

Noodzakelijk???

Het volgende stuk, overgenomen uit *La Union* van deze week, is een voortzetting van een dergelijk artikel onder denzelfden titel onlangs in ons blad overgenomen.

Om de aanvulling van de denkbeelden van dat eerste artikel èn de gezonde idée's, die er in ontwikkeld worden, hebben wij het hier overgenomen.

(Redactie: *Amigoe.*)

Zooveel hoofden, zooveel zinnen; dit doet ook hier wederom opgeld. Och, ik had heusch niet gedacht dat alle menschen het roerend met mij eens zouden zijn, maar dat er nu heelemaal niets goeds in mijn idee te vinden is, dat ik vreemdeling in Jerusalem ben,—dat ik reactionair ben,—dat ik het laadje niet benadeelen wil, en het publiek wil laten stikken,—dat ik thuis hoor in den tijd der despoten, — dat had ik nu heusch niet gedacht.

Ondertusschen lijkt dergelijke toon als voorgaande en afkomstig van de redactie van de *Voz di Pueblo* alles behal ve aangenaam om een polemiek aan te gaan omtrent het al of niet noodzakelijk zijn van opslagplaatsen van koopmansgoederen door een Gouvernement. Maar vooruit, nog maar eens een schot wagen.

Op de eerste plaats, ter verduidelijking, versta ik onder een Gouvernement onze bestuurs-inrichting en alles wat daarmede samenhangt en hetwelk de belangen van de geheele bevolking en niet van een zekere catagorie heeft te behartigen. Nu, een Gouvernement heeft van zich zelf geen kapitaal, maar hetgeen het bezit is van onze gemeenschap direct of indirect afkomstig en behoort dus aan de gemeenschap. Ergo, als het Gouvernement opslagplaatsen opricht, dan doet ze dit met gelden van onze gemeenschap en heeft zij te zorgen dat dit ook geschiedt zonder nadeel voor de gemeenschap. Nu zij opgemerkt, dat over het algemeen alles, wat naar staats-exploitatie zweemt geen voordeel maar nadeel voor den staat of het gouvernement, dus voor de gemeenschap oplevert, en dat alles door particulieren ondernomen over het algemeen beter rendeerend blijkt. Daarom behoort een Gouvernement zich zoo min mogelijk te bemoeien met zaken die veiliger in particuliere handen zijn.

Het bouwen van loodsen voor lading ligt, het zij nogmaals betoogd, niet op haar weg, daar zij geen tusschenpersoon behoeft te spelen tusschen agenten van schepen en de ontvangers der lading.

Laat die hun eigen boontjes maar doppen en aan hun verplichtingen om invoerrechten te betalen voldoen en laat het gouvernement alleen maar toezien dat aan die verplichting voldaan wordt. Dat douane-rechten een noodzakelijk kwaad zijn, toegegeven, maar waar ter wereld vindt men dit kwaad niet en het is juist een helder inzicht der reederijen door wij aangehaald om het de Douane zoo gemakkelijk mogelijk te maken en kantoren op te richten op hun eigen terreinen waardoor het afleveren der lading zeker bespoedigd wordt. Trouwens zijn het niet alleen de Nederlandsche reederijen, die dit systeem volgen, maar de Nederlandsche spoorwegen doen hetzelfde. Dat het een prijsstijging ten gevolge moet hebben, als de ontvangers hun lading aan de scheepsaanlegplaatsen in ontvangst moeten nemen, is toch heusch niet waar. De maatschappijen, die de lading naar de Handelskade gratis vervoeren, verhalen deze kosten toch zeker op hun vracht en of nu de reederij dit vervoer betaalt of de ontvanger, dat blijft toch gelijk en behoeft het publiek hier niets van te bemerken. Daarbij komt nog, dat als de ontvanger zelf de lading vervoert of laat vervoeren, deze misschien beter behartigd wordt, als zijnde puur eigenbelang.

Of het oponthoud zal geven in het afleveren der lading? Juist niet. In loodsen op de scheepswerven heeft men een beter overzicht op de diverse merken dan in een douanedeposito, waar soms lading van meerdere schepen door elkander ligt en niet uit elkaar te houden is. Dat het gouvernement de handelaren ter wille moet zijn,—zeer juist; maar men kan hierin ook te ver gaan, en het gouvernement behoeft toch niet geheel gekromd te gaan liggen voor de handelaren en reeders, die belangen hebben in de Curaçaosche haven. Zooals men het nu wil, deponeert men de lading op den wal, het gouvernement zorgt voor den opslag en als het den ontvanger past, komt hij het halen. Ergo, bouwt men van onze belastingcenten opslagplaatsen voor de artikelen, die wij later weer moeten koopen. Moet dan de gemeenschap, dat is de burgerij, bewaarder spelen over goederen, die het later van zijn leverancier betrekt?

Laat men dan nog een stap verder gaan en het den handelaar beleefd en vriendelijk thuis bezorgen.

Het verweer van de V. di P. lijkt veel op de geschiedenis van een keukenmeid die haar verloofde, een infanterist, bij een parade uit de pas zag loopen en toen uitriep: „kijk, nu loopen zij allen uit de pas, behalve Jan".

Waarom wil men het Gouvernement hier verplichten tot dingen, die nergens ter wereld gouvernementsplicht zijn?

Nu wil ik niet wijzen op New-York, Baltimore of havens aan de Pacific Oceaan;. noch op Engelsche, Duitsche havens enz., maar blijf bij onze Nederlandsche havens. Is men in een moderne haven als Rotterdam, dat wedijvert om de eerste plaats als doorvoer-haven, reactionair of uit den oertijd afkomstig, als men een Holland-Amerika-lijn of Rotterdamsche Lloyd voor zijn eigen loodsen laat zorgen. En vooral niet vergeten een hoogst moderne inrichting als het Thomson-haven-bedrijf.

Mag men Amsterdam dit verwijten, waar het b. v. de K. W. I. M. en de K. N. S. M., uitgestrekte loodsen en terreinen, welke zeer praktisch zijn, zelf heeft laten inrichten? Alwaar men veemen heeft als, Blauw-hoeden veem, Friesche veem, Purperhoeden veem, enz. welke allen particuliere opslagplaatsen zijn?

Zeker men heeft daar terreinen en loodsen door de gemeente opgericht, maar die in huur aan scheepvaartagenten, vracht bureaux en stoomvaartlijnen afgestaan zijn en die dus gedurende den huur-tijd er eigenares van zijn. Maar niemand zal het in zijn hoofd halen om te beweren dat Amsterdam of Rotterdam daartoe verplicht zijn. Dit doen zij, omdat zij er financieel voordeel in zien en misschien ook werkelijk hebben. Maar met de lading bemoeit men zich daar niet en kijkt men er niet eens naar om.

Is het dan zoo erg, dat wij, nu onze haven-beweging zich uitbreidt en het zich laat aanzien dat er iets veranderd moet worden, eens in de leer gaan in havens waar men ondervinding en praktijk opgedaan heeft? Het wordt toch heusch tijd dat wij eens verder kijken als juist van Oostnaar Westpunt Curaçao.

Ik moet eindigen, want anders vraag ik te veel ruimte; maar als vreemdeling in Jerusalem zou ik over moderne haven-beweging nog veel kunnen vertellen. Nog dit: naar men mij mededeelde heeft de K. W. I. M. teekeningen voor loodsen op de West-werf gereed liggen. Is dit soms een aanwijzing in de goede richting?

X.

gen, dat toen bij het begin van dezen vliegtocht, de vliegenier aan de Overste bekend maakte, dat hij als vliegenier gedurende den tocht geheel alleen was, zelfs niet eens door een mecanicus vergezeld zou zijn, — wat eigenlijk geheel met het reglement in strijd is— dat de Overste Leon-Joseph toen natuurlijk zeer onder den indruk kwam. Want het zou toch kunnen gebeuren, dat de vliegenier iets op reis kon overkomen, en dat een tragische dood zou beteekenen voor haar zelve en voor de beide religieuzen, die haar vergezelden. Doch ze had niet veel tijd om daar lang over na te denken.

Het vertrek moest onmiddelijk plaats vinden. Maar ze had nog den tijd om een kort gebed te storten, — een gebed, dat men gerust mag veronderstellen, dat het zeer vurig zal geweest zijn. Zij zeide tot Hem, die Heer en Meester is over de lucht, over de aarde en de zee:

„Heer wij zijn Uw dienaressen en Uw bruiden. Wees Gij onze mecanicus, neem Gij het stuur in handen en geleid ons. Met U zullen wij niets te vreezen hebben."

Misschien is dit wel niet de zuivere tekst van de woorden, die heel zacht werden uitgesproken, maar het is zeker de zin dier woorden. En terstond daarna nam de Overste, ten aanschouwe harer medezusters, weer dat kalme energieke uiterlijk aan, dat iedereen kent, die haar op haar andere reizen ontmoet heeft, als zij in Frankrijk de huizen en zusters van haar Congregatie bezoekt, reizen waarbij zij echter niet van den grond behoeft op te stijgen en door de lucht te vliegen.

(*Les Missions Dominicaines.*)

WINKELTRUSTS IN AMERIKA.

Meer en meer komt in Amerika de winkeltrust in zwang. De individueele kleinhandelaar wordt uitgeschakeld door de groote maatschappij, die zijn concurrenten opkoopt of als onderafdeelingen van het grootbedrijf laat voortbestaan. Het is in Amerika's groote steden bijv. haast niet meer mogelijk om een doosje sigaretten of een sigaar te koopen in een anderen winkel dan indie van de reusachtige firma SCHULTE of van de *United Cigar Stores.* En zelfs die trachten elkander op te slokken. De mode, de kleedingindustrie wordt beheerscht door de geweldige warenhuizen (misschien een dozijn in aantal), die met filialen de groote steden bestrijken. Andere zaken vertoonen dezelfde verschijnselen, zooals we zullen zien. En wat er aan afzetgebied overschiet, vooral op het platteland, wordt afgewerkt door de paar monsterachtige *mail order houses*, die alles, wat maar in een koopersbrein kan opkomen, leveren en per postpakket of als vrachtgoed thuissturen, tot naar de afgelegenste hoekjes van de Amerikaansche binnenlanden.

Het groote *mail order* huis van SEARS ROEBUCK in Philadelphia bijv. verspreidt een katalogus van bijna 1000 pagina's klein gedrukt. Het verhaal gaat, dat eens een papierfabrikant uit Oregon per brief bij *Sears Roebuck* informeerde naar den prijs van machines. Als antwoord schreef de firma, dat de fabrikant de verlangde inlichtingen kon vinden op pagina zooveel van den catalogus. Waarop de fabrikant terugschreef: „Mijne heeren, als ik uw catalogus bezat, zou ik geen papier meer behoeven te fabriceeren". Het *mail-order* huis voorziet in alle stoffelijke behoeften. Maar het doet dit volgens standaarden van smaak en schoonheid, die soms nog al wat te wenschen overlaten. Het siert de wanden van afgelegen boerderijen en dorpshuizen met afgrijselijke kleurdrukken in zwaar-vergulde lijsten. Het bevordert de populariteit van derde rangs-literatuur, mondharmonika's en stijllooze ameublementen. Het laat zijn sporen achter over uitgestrekte Amerikaansche gebieden. En het is tegelijkertijd een gemak en een cultureel gevaar.

De groote mode-warenhuizen oefenen eveneens vriendelijke diktatuur uit, volgend niet alleen, maar zich beperkend tot de mode van het oogenblik. Schrijven de textielfabrikanten een seizoen lang *lichte* kousen voor, dan kost het niet weinig speurzien, paar donkere te krijgen. Terwijl de dagelijksche, uitvoerige reclame in de dagbladen, die niet alleen aanprijzend, doch ook smaakvormend en -vervormend is opgesteld, ervoor zorgt, det het karakter der vraag zich laat leiden in de zorgvuldig klaargemaakte banen van het aanbod.

Zoo juist heeft New-York het aangezien, hoe het dure en fraaie winkelgebouw der *„Aeolian Company"*, dat slechts dure pianola's en concertvleugels bevatte, alsook een van NewYork's beste en aangenaamste concertzalen, en dat op een der fraaiste punten der stad, vlak tegenover het klassiek gebouw der *„Public Library"* is gelegen, in handen is overgegaan van de *F. W. Woolworth Company*, die specialiseeren in *„Five an ten cents stores"*, waar de toonbanken bezwijken onder den last der meest uiteenloopende prullaria, die maar voor vijf of tien cents te verkoopen valt.

Woolworth is een winkeltrust op zichzelf. Hij is zoo'n figuur in de Amerikaansche samenleving geworden, dat de hoogste wolkenkrabber van New York naar hem genoemd is. Hij beheerscht het Amerika, dat zakgeld te verteren heeft of dat eendagsgoed koopt, op een basis voor meer permanente luxe. Hij koopt en fabriceert prullaria engros en bederft onschuldige smaken in detail. Een bloeiende zaak. Zoo ook op min gevaarlijk gebied, de kruideniersrust die duizenden winkels *„chain stores,"* over het land verspreid heeft, of de keten van identieke *„drug stores"*, die alle dezelfde lawine van patentgeneesmiddelen uitstorten en alle dezelfde *„ice cream soda's"* over de *„soft drinks"* toonbank verschaffen aan de duizenden die het met een *„quick lunch"* moeten stellen. Een slinger van gelijkvormige kruideniers- en drogistenetalages, van den Grooten Oceaan tot de Stille Zuidzee.

De grootste kruideniersrust beheerscht (ondanks alle anti-trustwetgeving) 10.000 winkels in Amerika, met een personeel van 65.000 menschen en een omzet van 300 millioen dollar. Verleden jaar bracht zij, na dividendbetaling, een batig saldo van bijna 1 millioen dollar in Amerika, en controleert ook nog 700 winkels in Engeland.

Woolworth en zijn mede-vijf-entien-centenaren hebben 1260 winkels en hadden verleden jaar een omzet van 200 millioen dollar. Zoo wordt de voeding, de kleeding, de inrichting, de opsiering, de literaire opvoeding, de muzikale inwijding (mopjesliteratuur) van Amerika's huisgezinnen meer en meer afhankelijk gesteld van de macht en de willekeur van een kleine groep leveranciers. Het is, ook op non-commercieel gebied, een aanslag op het individualisme, dat eenerzijds een gedeeltelijke verklaring geeft van het succes van La Folette's radicalisme en antiverisatire kringen, en anderzijds een bijdrage is tot het *„melting pot"* systeem, waarmede Amerika met heterogeene bestanddeelen een homogeene natie probeert te maken.

Berichten uit de Kolonie.

Inspectiereis.

Zooals we in ons vorig nummer reeds konden vermelden, is Z. Exc. Gouverneur BRANTJES Zondag vóór den middag met den driemastschoener *Ina Vanterpool* naar de Bovenwindsche Eilanden vertrokken in opdracht van H. M. de Koningin om de schade aldaar door den jongsten storm aan particulieren eigendommen toegebracht, in oogenschouw te nemen.

De Gouverneur wordt op deze reis vergezeld door den nieuwen militairen adjudant Luitenant MANSVELT BECK.

Deze reis zal waarschijnlijk 2 à 3 weken in beslag nemen.

Teruggekeerd.

Zaterdag namiddag keerde ZDH. Mgr. VUYLSTEKE van zijn reis naar Aruba met den ZE. Pastoor J. VAN DER VEER alhier per SS. *Brion* terug.

Op Aruba werd door ZDH. het H. Vormsel toegediend in de parochies van:

de *Playa*	aan	227	kinderen.
Sta Cruz	„	251	„
Sabaneta	„	155	„
de *Noord*	„	146	„

H. Vormsel.

Gisteren diende Z. D. H. Vuylsteke alhier het H. Vormsel toe aan 180 kinderen in de Kathedrale Kerk van St. Anna.

A.s. Dinsdag 25 November zal diezelfde plechtigheid plaats vinden in de kerk van de H. Familie op San Matéo.

Welgelegen

Voor een talrijk gedistingueerd publiek van genoodigden en familieleden der kinderen had Woensdag avond de jaarlijksche prijsuitdeeling en uitvoering van een welverzorgd feestprogram plaats in het alom bekende Pensionaat *Welgelegen* van de Eerw. Sœurs van de Congregatie van Roosendaal.

Na den zeer verklaarbaren stilstand en teruggang gedurende en na den oorlog, waaronder ook de handel der naburige Republieken te lijden had, mag tegenwoordig het Pensionaat *Welgelegen* zich weer in een [illegible]. Het getal der leerlingen is reeds geklommen tot ongeveer 100.

De dankbare herinnering en waardeering van de opvoeding en het onderwijs daar vroeger genoten, maakt het begrijpelijk. dat zeer vele dames uit deze Republieken ook nu haar dochters naar ditzelfde Pensionaat zenden.

Ook het rijke program wat dien avond ten gehoore werd gebracht, getuigde wel welk een nauwlettende zorg daar door de Zusters aan de opvoeding en het onderricht der leerlingen besteed wordt.

Muziek en zang, piano, viool, violoncel en mandoline, voordracht, declamatie èn tooneel, brachten dien avond een rijke verscheidenheid en afwisseling, waaraan de talrijke aanwezigen met oog en oor te gast gingen en hen tot telkens nieuwe verrassing en blijde opgetogenheid stemden.

Zelfs de eigenlijke prijsuitdeeling, hoezeer ook op de eerste plaats een dankbare voldoening voor het ouderhart, overtuigde ook tevens hoeveel talent en studieijver hier wordt aangekweekt en tot ontwikkeling komt, en ook waardeering en belooning ontving in de kostbare boekwerken, als zoovele triomfen, door sommige meer talentvolle jongedames dikwijls bij groote stapels onder luid applaus uit de handen van den Bisschop in ontvangst genomen en in de talrijke decoraties van kronen, sjerpen en medaljes, waarmede zij omhangen werden.

Ook de tentoonstelling, in de ontvangstzaal, van het werk der leerlingen in het afgeloopen jaar, een oogenlust voor de talrijke dames, ontlokte niets dan bewondering.

Met hoeveel smaak en kunstzin de echte vrouwelijke talenten hier ontwikkeld worden, bewees de overvloed en verscheidenheid van hand- en kunstarbeid der leerlingen in schilder-, in naald-, en teekenwerk, in postzegeldecoratie, van intaso (brandschilderen op hout) enz. Een ware luxe van materiaal, ontwerp en uitvoering hield hier de deskundige blikken der dames geboeid.

Daar was dien avond reeds zooveel geboden, de aandacht reeds zoolang in spanning gehouden, dat vooral bij de drukkende atmosfeer in de zaal, de clou van dien feestavond, de nitvoering van het historisch drama *Maria Antoinétte*, eigenlijk te zware eischen stelde aan het vermoeide publiek. Dat desondanks nog ruim twee uur lang de bekoorlijke of hartstochtelijke, diep treffende of felbewogen tooneelen van dit drama,— even zoovele episodes uit het leven der ongelukkige Koningin van Frankrijk,— de aandacht der aanwezigen in spanning

hielden, is wel de beste getuigenis voor het natuurlijk, kunstig, hartstochtelijk en geacheveerd spel, voor de rijke costumeering van dit drama.

Aan de jongedames, die een rol meespeelden, aan de kunstzinnige vrouwen, die achter de coulissen een meer bescheiden doch even verdienstelijke taak vervulden en de regie en de leiding van dit zware stuk in handen hadden, onze oprechte hulde.

Onzen dank voor dezen genotvollen avond.

Officiëele Berichten.

Aan Mej. Olga Henriquez, tijd. schrijver op Aruba, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend; en de heer A. T. Oduber is tijdelijk met die functien belast.

Aan Mevr. J. A. C. van Rouveroy van Nieuwaal, geb. Peerbolte, onderwijzeres 2de klasse op St. Martin N. G., is op haar verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend; Mej. Helen Labega is tijdelijk werkzaam gesteld aan de openbare school te Philipsburg als onderwijzeres 4e klasse.

In verband met hun vertrek naar Suriname zijn de Heeren D. Molenkamp en M. Rosema tijdelijk ontheven van hunne betrekkingen op Curaçao; en is de heer J. W. P. Pelliker tijdelijk belast met de functien van hoofd van den post D. T. alhier.

Aan den agent van politie 2de klasse I. Ph. Nivillac is tot herstel van gezondheid een week verlof verleend.

Aan den commies ter Gouvernements-Secretarie Ph. F. Gorsira is wegens tien jaren onafhebroken dienst een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan den onderwijzer 3de klasse aan de Hendrikschool alhier J. H. P. Schrils is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den seiner bij den post voor D. T. alhier G. D. van der Horst is om gewichtige redenen een week verlof verleend.

Aan den brieven- en telegrambesteller op Bonaire P. P. Sillié is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

ZITTING

van den Kolonialen Raad op Maandag, den 24n. November 1924, des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.

2. Ontwerp-verordening tot regeling van de rechten met betrekking tot onroerende goederen, die bij wijze van concessie of vergunning op het eiland Aruba zijn uitgegeven.

3. Ontwerp-verordening ter bepaling van het te betalen bedrag wegens monstering van schepelingen en Nederlandsche schepen, overeenkomstig de Nederlandsche wetgeving en van de vergoeding aan den met de monstering belasten ambtenaar.

Willemstad, den 21n. November 1924.

De Griffier van den Raad,
BOOMGAART.

Isla.

Met het SS. *Brion* kwamen Zaterdagmiddag hier 99 werklui van Aruba aan, om bij de C. P. M. op de *Isla* te gaan werken.

S.S. „Niagara".

Tegen 24 of 25 November wordt in deze haven verwacht het S.S. *Niagara* van de Amerikaansche Marine.

De *Niagara* behoort tot de klasse **PY**, dat zijn patrouillevaartuigen, waarvan er in het geheel 9 in dienst zijn en die eigenlijk oude omgebouwde stalen stoomjachten zijn. Deze schepen worden meestal voor kustbewaking gebruikt.

Dit schip werd gebouwd als stoomjacht met 2 schroeven in 1898 en in Augustus 1917, dus nog tijdens den oorlog, voor de som van 175.000 dls door de Regeering der Ver. St. aangekocht en in April 1918 in dienst gesteld.

De *Niagara* is 245 voet lang (282 overall) 36 voet breed met 17 voet diepgang, met een waterverplaatsing van 2.600 ton en 1433 Br. R. T. en 703 Netto R. T. inhoud, het kan 400 ton steenkool of olie voor de reis meenemen en daarmee met een snelheid van 13 knoopen per uur een afstand van 3.500 zeemijlen afleggen.

Het schip heeft een bemanning van 11 officieren, 12 onderofficieren en 114 matrozen aan boord en is voorzien van 4 kanonnen van 4½ dm. en 2 zgn. drieponders. Dit schip is reeds geruimen tijd bezig langs de kust van Venezuela van de monding van de Orinoco af de diepten te peilen en in kaart te brengen.

Dit laatste blijkt met zekerheid uit het volgende bericht van *the Associated Press* uit Washington van 22 October ll.:

„The Survey of the Venezuelan coast for the purpose of making accurate navigation-charts will be undertaken immediately by the hydrographic office of the Navy Department. The expedition will start in the converted yacht „NIAGARA".

SS. „Ruahine."

Woensdag morgen ('s nachts) om 2.30 uur kwam het SS. *Ruahine* van *The Zealand Shipping Cy Ltd.* hier voor de haven en ging terstond door naar het Schottegat om stookolie te laden. Het schip is 10.719 Br. R. T. (7770 netto R. F.) groot, 500 voet lang en had 566 passagiers aan boord. Het kwam van Southampton. Ook de nieuwe Gouverneur van New-Zealand, Generaal Sir CH. FERGUSSON met vrouw en dochter bevond zich onder de passagiers. Deze nieuwe Gouverneur speelde een belangrijke rol in den veldtocht in Soedan, ook in den grooten oorlog als bevelvoerder van de 5e divisie bij Mons (België) tegenover de linie van Hindenburg. Na den oorlog was hij van 1918—1919 militair Gouverneur van het bezettingsleger in Duitschland.

Als Gouverneur van New Zealand is Sir Sir CH. FERGUSSON opvolger van Admiraal Lord JELLICOE, eveneens uit den oorlog welbekend en die dus vermoedelijk over Curaçao spoedig de terugreis naar Engeland zal aan vaarden.

De *Ruahine* zette dienzelfden middag ten 3 uur de reis naar Australië (via het Panamakanaal) voort.

De „Scadta".

Met het Duitsche S.S. *Rugia*, passeerde hier de vorige week de Duitsche vliegenier GÜNTHER SCHUSTER, in dienst van de Colombiaansche-Duitsche Vlieg-Maatsch. *Scadta*, ter vervanging van een anderen vliegenier, die met verlof naar Europa vertrokken is.

Reeds geruimen tijd liep hier het gerucht, — wij hebben daarvan in een onzer vorige nummers melding gemaakt, — dat hier binnenkort ook twee vliegmachines zouden aankomen, om den vliegdienst hier te beginnen.

Tot nu toe hebben wij echter van officieele zijde geen bevestiging van dit bericht kunnen krijgen.

Met ditzelfde S.S. *Rugia* keerde ook Dr. VON BAUER, directeur van de *Scadta*, van Europa naar Colombia terug. Ook de Colombiaan Dr. Fr. SAENZ, die hier eenige wekeu vertoefde en de groote propagandist is van de *Scadta*, keerde met de Rugia naar Colombia terug. Doch deze laatste zal meer spoedig hier terugkeeren.

Over een intessante vliegtocht in Colombia met een der luchtschepen van de *Scadta* leze men het *feuilleton* in dit nummer.

S.S. „Berlin"

Den 6 Januari a.s. wordt alhier verwacht het S.S. *Berlin*, een school- of opleidingsschip van de Duitsche Marine. Het zal van den 6n. tot 30n. Januari hier in de haven blijven.

Gecharterd.

De driemastschoener *Ina Vanterpool*, waarvan in een bovenstaand bericht sprake is, is door het Gouvernement voor een jaar gecharterd voor den dienst tusschen Curaçao en de Bovenw. Eilanden.

Deze schoener is eerst onlangs nieuw gebouwd te Barbados.

Hij is keurig ingericht. Voortaan zullen alle ambtenaren met dien schoener de reis naar de Bovenw. Eilanden maken, zoodat de dure reis via Puerto Rico of Trinidad hiermede is afgeschaft.

Een nieuwe motorboot.

In *De West* van Suriname lazen we het volgende:

„Met de *Commewijne* wordt Zondag 2 Nov. hier verwacht een flinke, snelvarende motorboot voor de Recherche. Men hoopt daarvan meer nut te trekken voor den dienst dan van den ouden kotter *Zeemeeuw* en vooral een scherper toezicht te kunnen instellen op de grensrivieren, de Corantijn en de Marowijne.

De boot is te Amsterdam gebouwd door de firma de Vries Lentsch, *oorspronkelijk voor rekening van Curaçao*. De bouwkosten waren begroot op zestig duizend gulden, doch het vaartuig is — zonder ooit dienst te hebben gedaan op Curaçao — overgedaan aan den Surinaamschen dienst voor dertig duizend gulden, geleverd te Paramaribo. Bij dit bedrag komen ongeveer zes duizend kosten van ombouw, volgens aanwijzingen uit Suriname.

De boot heeft een lengte van 16 meter een breedte van 3,5 meter en is voorzien van een Kromhout motor (ruw olie) van 90 paardekracht. Bij den proeftocht ontwikkelde zij een snelheid van 18,2 K.M. per uur.

Het vaartuig is gebouwd van teakhout, beslagen met rood koper tot 10 c. M. boven de waterlijn. De pijp kan worden neergeklapt. De boot heeft een zoeklicht en een flinke sloep (eikenhout) voorzien van een *Evinrude* aanhangmotor."

De motorboot, waarvan hier gesproken wordt, is waarschijnlijk de beruchte geworden boot, die indertijd voor onzen loodsdienst besteld werd. Op wiens advies is dat geschied? En op wiens advies later weer afbesteld? Dat is voor onze kolonie, zooals men uit het bovenstaande bericht ziet, een bankroetje van f 30.000.

En zou deze boot nu werkelijk hier niet te gebruiken zijn geweest? En dat terwijl de loodsbooten hier zoo dikwijls reparatie noodig of een defect hebben. En terwijl het met zekerheid te voorzien is, dat bij de steeds toenemende scheepvaartbeweging in onze haven misschien reeds spoedig weer een nieuwe loodsboot zal noodig blijken.

Posttarief.

Als gevolg van het laatste Postcongres is er een belangrijke verlaging van de buitenlandsche posttarieven (ook voor Curaçao) te verwachten. Ter gelegener tijd zullen wij die in ons blad evenals vroeger publiceeren.

Haast is er voorloopig niet bij, daar deze nieuwe tarieven eerst tegen *October* van het volgend jaar in werking treden.

Onze telefoon.

Daar is wel niemand op Curaçao, die ook maar eenigermate tevreden is over de inrichting van onzen telefoondienst. Wie een speciale cursus in geduldoefening noodig heeft, of een geduchte straf verdient, moet maar eens voor een paar uur aan de telefoon gezet worden om aansluiting te zoeken met verlangde adressen.

De telefoon is hier een particulier bedrijf en de concessie loopt binnen een paar jaar ten einde.

Dat verklaart zeer veel, waarom er weinig of geen verbetering mogelijk schijnt, waarom ook het dradennet met de telefoonpalen, vooral even buiten de stad, zoo'n erbarmelijk slechten indruk maakt.

Doch er zal nu verbetering komen. Zoodra de concessie ten einde loopt, zal onmiddelijk de telefoon in Gouvernements beheer daarvoor in de plaats treden. Alle maatregelen worden daarvoor genomen.

Reeds voor eenige maanden geleden zijn uitvoerige kaarten van het stadsdistrict, met de bestaande telefoonpalen en leiding daarop aangegeven, naar den Rijkstelefoondienst in Holland opgezonden, om een begrooting van het nieuwe net enz op te maken. Blijkbaar heeft men aan die gegevens nog niet genoeg gehad. Want de vorige week is hier uit Holland een Inspecteur van de Rijkstelefoon de Heer SCHALÉ aangekomen, om alles persoonlijk en nauwkeurig te komen opnemen.

Het plan is, naar wij vernemen, in de tweede helft van het volgend jaar hier met den aanleg van het nieuwe telefoonnet te beginnen (want van den ouden rommel is niets meer bruikbaar) zoodat men met alle werkzaamheden kant en klaar is, zoodra de oude concessie afloopt.

Draadloos Station.

Met het SS. „*Prins der Nederlanden*" vertrekken dezer dagen de Heeren D. MOLENKAMP en ROSEMA, resp. Chef en monteur van het Draadloos Station alhier, om in Paramaribo het D. S. van de Bauxiet maatschappij in den Cultuurtuin aldaar over te nemen en voor den publieken dienst in gereedheid te brengen.

Verder zullen ook drie hulpstations te Albina, Coronie en Nickerie worden opgericht.

Wij wenschen de Heeren goede reis en het beste succes bij hun arbeid.

Suriname en Curaçao.

In welk een gunstige financieele positie de koloniale schatkist van *Curaçao* zich bevindt, heeft men in het Eind-Verslag van den Kol. Raad, in ons vorig nummer opgenomen, kunnen zien. Bijna alle inkomsten van de Kol. Kas gaan ver boven de raming, zoodat dit jaar zeer waarschijnlijk *ruim een half millioen* aan ontvangsten *boven* de raming kan verwacht worden.

En nu *Suriname*.

Onlangs stelde de Adm. van Financien van Suriname reeds een *subsidieverhooging* over 1924 van ongeveer *1 millioen* in het vooruitzicht.

Uit de vergelijkende statistiek van de *opbrengst* met de *raming* over de *drie* eerste kwartalen over 1924 blijkt, dat de opbrengsten fl 943.000, dus **9% ton** *onder de raming* zijn gebleven. Van de middelen bereikte er zoo goed als geen enkele de raming.

Inderdaad sombere vooruitzichten voor die noodlijdende kolonie en toch zoo rijk aan voortbrengselen.

Een oud bekende.

Wegeus de benoeming van den Procureur Generaal van Suriname tot wnd. Gouverneur dier kolonie moest er een opschuiving in de Rechterlijke Macht aldaar plaats vinden.

Als gevolg daarvan is de Heer MR. F. G. SCHALKWIJK, (vroeger alhier lid van het Hof van Justitie) kantonrechter van Paramaribo, met 1 November voor drie maanden belast met de functiën van Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Suriname.

Aruba.

Berichten van daar ontvangen melden, dat er reeds 5 monitors in de vaart zijn om de olie van Maracaibo aanbrengen. De groote tankboot *Invergarry*, die de olieladingen van de monitors in ontvangst neemt, heeft ligplaats bij *Druif* of *Taratata* aan de Zuidwest kant van het eiland. Reeds twee andere tankbooten zijn daar ladingen met olie komen innemen voor Amerika.

In het begin van het volgend jaar verwacht men een baggermachine uit Engeland om de ingang van het Lagoen bij San Nicolas uit te diepen en ook het noodige materiaal en technisch personeel om den tankbouw op San Nicolaas te beginnen.

Regen.

Aan de ontzettende warmte, die reeds geruimen tijd heerschte, is nu gelukkig een einde gekomen. Maandag morgen tusschen 5 en 6 uur weerlichtte en donderde het op de overliggende kust van Venezuela. Hetzelfde herhaalde zich Dinsdag morgen. Sinds dien is het aanmerkelijk frisscher geworden. Die beide dagen vielen er in den nacht en overdag verschillende malen eenige verfrissende regenbuitjes.

Regen.

De regenmeter op het St. Thomas-college gaf een regenval aan van 12 m. M. in de laatste week.

Java.

Draadlooze berichten alhier van het station Malabara op Java Oost-Indië opgevangen melden, dat deze week op Java een hevige aardbeving plaats greep waarbij 500 personen gedood en 12 dorpen verwoest werden.

— De Hollandsche vliegenier van der Hoop, die de vlucht van Amsterdam (Schiphol) naar Java ondernam en in Bulgarije een noodlanding deed, waarbij zijn toestel zwaar beschadigd werd, heeft na herstel der machine zijn reis kunnen voortzetten en is zooals uit Bandoeng gemeld wordt, reeds zijn bestemming dicht genaderd. De laatste berichten, gedateerd van 19 November, kwamen uit Bangkok en Sengora, nog drie vliegdagen van Batavia verwijderd.

H. Meerdink ✠

Bij het afdrukken van ons blad bereikt ons het bericht dat de Heer H. MEERDINK, Inspecteur van het Onderwijs in deze kolonie, dezen nacht ten 3 uur in het Sanatorium is overleden.

Aan zijn Weduwe betuigen wij onze oprechte deelneming.

BUITENLAND.

Of de Vrijmetselarij aan Politiek doet?

Lid van de Vrijmetselarij in Frankrijk zijn, behalve GASTON DOUMERGUE, de president der Republiek, bovendien de volgende ministers van het huidige kabinet: EDOUARD HERRIOT, JUSTIN GEDART, CAMILLE CHAUTEMPS, VICTOR PEYTRAL, RENÉ RENAULT, FRANÇOIS ALBERT, J. L. DUMESNIL, BOVIER, LAPIERRE, QUEUILLE, MORO GIAFFERRI.

Gelieve in dit verband de volgende citaten te lezen: „Vrijmetselaars, lid geworden van het parlement, blijven, ook tijdens den duur van hun mandaat, afhankelijk van de Vrijmetselarij.... Zij zijn verplicht de conclusies onzer algemeene vergaderingen als richtsnoer te nemen van hun daden.... In alle omstandigheden van hun politiek optreden zijn zij gehouden zich te regelen naar de beginselen, die wij huldigen.... Op bepaalde tijdstippen moeten zij rekenschap afleggen over de vervulling van hun mandaat.... In den boezem van het Parlement moeten zij groepen formeeren, die de belangen der vrijmetselarij zoo goed mogelijk behartigen.... Onduldbaar zou het zijn, dat vrijmetselaars, [illegible] politieke uitverkiezing te danken hebben, zouden handelen volgens hun persoonlijk belang.... Daarom zal van nabij toegezien worden op de daden der vrijmetselaars, lid van het parlement, en op de stemmen, die zij uitbrengen, om hen aldus te beletten de verbintenissen te verbreken, die zij hebben aangegaan. Dergelijke tekortkomingen zouden vallen onder de „maçonnieke rechtspraak". Aldus het *Konvent van het Groot-Oosten*, in het jaar 1923, bladz. 364 en 365.

Wil men nu nog weten, welke „conclusies als richtsnoer" gevolgd moeten worden?

„Wij, vrijmetselaars, moeten de totale vernietiging nastreven van het Katholicisme". (*Bulletin van het Groot-Oosten van Frankrijk*, Sept. 1895, bladz. 168). „De strijd aangebonden tusschen het Katholicisme en de vrijmetselarij, is een strijd zonder rust noch duur, op leven en dood." (*Opperste Raad*, bladz. 185). „De godsdienst zelf moet verwoest worden". *Internationaal Kongres van Parijs*, 1900, bladz. 102. „De tegenstander, die geveld moet worden, is het Pausdom, met zijn voorhoede, de Jesuïten". (*Internationaal Congres van Genève*, 1903, blz. 35). „De voortdurende strijd tegen het Pausdom moet de voortdurende preoccupatie blijven der vrijmetselarij". (*Internationaal Congres van Brussel*, 1904, bladz. 132.) En ten slotte in October 1922: „Laten wij niet aarzelen den oorlog te verklaren aan elken godsdienst". (*Bulletin van het Convent van de Grande Loge de France*, bladz. 148).

Ten slotte een kleine bijzonderheid: zoo niet de hoofdleiding dan toch een allervoornaamste rol is in de tegenwoordige Fransche vrijmetselarij opgedragen aan den ex-Hollander *E. van Raalte*, die overigens zijn relaties met Nederland niet verbroken heeft. *(De Gelderlander.)*

ZATERDAG, DEN 29sten DEZER HOPEN ONZE GELIEFDE OUDERS

Atanasio Emilio Goilo

EN

Henriette Crispina de Groot

hunne 25 jarige echtvereeniging te herdenken.

Curaçao, den 10n November 1924.

Hunne dankbare kinderen,

Enrique,
Jeannette
Louisita
Alexius
Emelina
Imelda.

Receptie ten hunne woonhuize, Pietermaai No. 62 des avonds te 8½ uur.

3—2

RED „D" LINE OF STEAMSHIPS.

REGULAR SERVICE BETWEEN NEW YORK, PTO RICO, CURAÇAO AND VENEZUELA.

SAILINGS DURING NOVEMBER.

1924		S.S. Caracas	S.S. Zulia	S.S. Carabobo	S.S Tachira	S.S Maracaib
Leave	NEW YORK	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] 5	Nov. 12
Arrive	SAN JUAN	„ 20	„ 28	Nov. 3	„ 11	„ 18
Leave	„	„ 21	„ 29	„ 3	„ 12	„ 19
Arrive	CURAÇAO	„ 23				
Leave	„	„ 23				
Arrive	PTO CABELLO	„ 24				
Leave	„	„ 24				
Arrive	LA GUAIRA	„ 25	Oct. 31	Nov. 5	Nov. 14	Nov. 21
Leave	„	„ 28	Nov. 1	„ 6	„ 15	„ 22
Arrive	PTO CABELLO	„ 29		„ 7		
Leave	„	„ 30		„ 7		
Arrive	CURAÇAO	„ 31	Nov. 2	„ 8	Nov. 16	Nov. 23
Leave	„	„ 31	„ 2	„ 8	„ 16	„ 23
Arrive	MARACAIBO		„ 3	„ 9	„ 17	„ 24
Leave	„		„ 6	„ 13	„ 20	„ 27
Arrive	CURAÇAO		„ 7	„ 14	„ 21	„ 28
Leave	„		„ 7	„ 14	„ 21	„ 28
Arrive	PTO CABELLO			„ 15		
Leave	„			„ 15		
Arrive	LA GUAYRA	Nov. 1	Nov. 8	„ 16	Nov. 22	Nov. 29
Leave	„	„ 1	„ 8	„ 17	„ 22	„ 29
Arrive	SAN JUAN	„ 3	„ 10	„ 19	„ 24	Dec. [illegible]
Leave	„	„ 4	„ 11	„ 19	„ 25	„ [illegible]
Arrive	NEW YORK	„ 10	„ 17	„ 24	Dec. 1	„ 8

S.S. "Merida" connecting with S.S. "Caracas" sails from Curaçao for Maracaibo November 27th and January 1, 1925, returning sails from Maracaibo December 3rd and Jan. 7, '25.

For further particulars apply to

S. E. L. MADURO & SONS.

Agents.